

- 4) Artykuł 5 ust. 2 lit. a) rozporządzenia nr 715/2007 należy interpretować w ten sposób, że urządzenie ograniczające skuteczność działania takie jak to będące przedmiotem sprawy w postępowaniu głównym, które systematycznie intensyfikuje, w czasie trwania procedur homologacji, działanie układu kontroli emisji zanieczyszczeń pochodzących z pojazdów w celu osiągnięcia zgodności z dopuszczalnymi wartościami emisji określonymi w tym rozporządzeniu i uzyskania tym sposobem homologacji owych pojazdów, nie może zostać objęte przewidzianym w tym przepisie wyjątkiem od zakazu stosowania takich urządzeń mającym związek z zabezpieczeniem silnika przed uszkodzeniem lub awarią lub z bezpieczeństwem użytkownika pojazdu, nawet jeżeli urządzenie to przyczynia się do spowolnienia starzenia się lub zanieczyszczania silnika.

(¹) Dz.U. C 82 z 4.3.2019.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 17 grudnia 2020 r. – Komisja Europejska / Węgry
(Sprawa C-808/18) (¹)

[Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości – Polityki dotyczące kontroli granicznej, azylu i imigracji – Dyrektywy 2008/115/WE, 2013/32/UE i 2013/33/UE – Procedura udzielania ochrony międzynarodowej – Skuteczny dostęp – Procedura graniczna – Gwarancje proceduralne – Obowiązkowe umieszczanie w strefach tranzytowych – Zatrzymanie – Powrót nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich – Środki zaskarżenia od decyzji administracyjnych odrzucających wnioski o udzielenie ochrony międzynarodowej – Prawo do pozostania na terytorium państwa]

(2021/C 53/03)

Język postępowania: węgierski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Condou-Durande, A. Tokár i J. Tomkin, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Węgry (przedstawiciele: M.Z. Fehér i M. M. Tátrai, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Węgry uchybiły zobowiązaniom ciążącym na nich na mocy art. 5, art. 6 ust. 1, art. 12 ust. 1 oraz art. 13 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich, art. 6, art. 24 ust. 3, art. 43 i art. 46 ust. 5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej oraz art. 8, 9 i 11 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/33/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia norm dotyczących przyjmowania wnioskodawców ubiegających się o ochronę międzynarodową:

- ustanawiając wymóg, że z wnioskami o udzielenie ochrony międzynarodowej pochodzącymi od obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców, którzy przybywają z Serbii i zamierzają skorzystać na terytorium tego państwa z procedury ochrony międzynarodowej, można występować wyłącznie w strefach tranzytowych w Rösčke (Węgry) i Tompie (Węgry), oraz stosując jednocześnie utrwaloną i upowszechnioną praktykę administracyjną radykalnie ograniczającą liczbę wnioskodawców, którym zezwala się dziennie na wjazd do rzeczonych stref tranzytowych;
- ustanawiając system uogólnionego zatrzymywania osób ubiegających się o ochronę międzynarodową w strefach tranzytowych w Rösčke i Tompie z naruszeniem gwarancji określonych w art. 24 ust. 3 i art. 43 dyrektywy 2013/32 oraz art. 8, 9 i 11 dyrektywy 2013/33;

- umożliwiając wydalanie wszystkich nielegalnie przebywających na terytorium Węgier obywateli państw trzecich, z wyjątkiem tych, którzy są podejrzani o popełnienie przestępstwa, z naruszeniem procedur i gwarancji określonych w art. 5, art. 6 ust. 1, art. 12 ust. 1 i art. 13 ust. 1 dyrektywy 2008/115;
- uzależniając wykonywanie przez osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową, które są objęte zakresem stosowania art. 46 ust. 5 dyrektywy 2013/32, prawa do pozostania na terytorium Węgier od spełnienia warunków sprzecznych z prawem Unii.

- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Węgry pokrywają, oprócz własnych kosztów, cztery piąte kosztów poniesionych przez Komisję Europejską.
- 4) Komisja Europejska pokrywa jedną piątą własnych kosztów.

(¹) Dz.U. C 155 z 6.5.2019.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 17 grudnia 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Berlin – Niemcy) – WQ / Land Berlin

(Sprawa C-216/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Wspólna polityka rolna – Rozporządzenie (UE) nr 1307/2013 – Przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników w ramach systemów wsparcia – System płatności podstawowej – Artykuł 24 ust. 2 zdanie pierwsze – Pojęcie „kwalifikującego się hektara w dyspozycji rolnika” – Niezgodne z prawem zagospodarowanie danego obszaru przez osobę trzecią – Artykuł 32 ust. 2 lit. b) ppkt (ii) – Wniosek o aktywację uprawnień do płatności za obszar zalesiony – Pojęcie „obszaru, który zapewnił rolnikowi prawo do płatności w 2008 r.” – System płatności jednolitych lub system jednolitej płatności obszarowej]

(2021/C 53/04)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Berlin

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: WQ

Strona pozwana: Land Berlin

Sentencja

- 1) Artykuł 24 ust. 2 zdanie pierwsze rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 637/2008 i rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy wniosek o przyznanie pomocy został złożony zarówno przez właściciela gruntów rolnych, jak i przez osobę trzecią, która faktycznie wykorzystuje te obszary bez jakiegokolwiek podstawy prawnej, w rozumieniu tego przepisu kwalifikujące się hektary odpowiadające rzeczonym obszarom są „w dyspozycji” jedynie właściciela tych obszarów.